

ประสิทธิผลการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี
Effective Management of Subdistrict Administrative Organization (SAO)
in Nonthaburi Province

พภัศสรณ์ วรภัทร์ธีระกุล*
(Paphatsorn Woraphatthirakul)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี 2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี และ3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ผู้นำชุมชนและประชาชน รวมทั้งสิ้น 36 คน แล้วพรรณนาหาข้อสรุปอย่างเป็นระบบมีเหตุผลอ้างอิงทฤษฎีดำเนินการจัดระเบียบข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล มีผลมาจากสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี เป็นบทสะท้อนประสิทธิผลการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี

2) ปัญหาและอุปสรรคในเรื่องกฎระเบียบ ข้อบังคับ กลุ่มผลประโยชน์ สภาพแวดล้อมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นปัญหาที่คงอยู่ในระดับท้องถิ่นที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี

*อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น 12150

Lecturer of Master of Public Administration Graduate School, Western University 12150

Corresponding author: pa.phatsorn@hotmail.com

3) แนวทางการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี โดยอิงสิ่งที่ค้นพบจากการวิจัยดังต่อไปนี้ 3.1) การกำหนดขนาดที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ 3.2) การจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับขนาดและภารกิจ 3.3) การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมที่เหมาะสมกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และ 3.4) การกำหนดแนวทางการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ภายใต้แนวนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่ได้วางไว้อย่างชัดเจนตามแนวทางหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการองค์การ องค์การบริหารส่วนตำบล

ABSTRACT

The objectives of this article aimed to: 1) study the current situation in the effective management of the SAO in Nonthaburi province; 2) study problems and obstacles affecting the effective of the administration of the SAO in Nonthaburi province; and 3) suggest guidelines for the management of the SAO in Nonthaburi province. Qualitative research were used by in-depth interview from 36 key informants consisting of the chief executive of the SAO, chairman of the SAO council, secretary of the SAO council, chief administrator of the SAO, officers, community leaders and people; then describe and draw conclusions systematically, rationally, refer to the theory of data organization.

The results indicated that:

1) the current state in the management of the SAO is a result of social, economic, political and technological conditions, which reflect the effective of the SAO in Nonthaburi province;

2) problems and obstacles in rules, regulations, interest groups, the local political environment and public participation are persistent problems at the local level that affect the effective of the SAO in the Nonthaburi province.

3) guidelines for the management of the SAO in Nonthaburi province based on the findings from the following research. There are; 3.1) determining the right size for the space conditions; 3.2) budget allocation to be appropriate for size and mission; 3.3) encouraging people to participate appropriately in the administration of the SAO; and 3.4) determining guidelines for monitoring, auditing and evaluating performance with empirical results under

the policies and strategic plans that have been clearly laid out in accordance with the Good Governance principles.

Keywords: effective, management, subdistrict administrative organization

Article history: Received 24 May 2021

Revised 10 August 2021

Accepted 19 August 2021

SIMILARITY INDEX = 1.32 %

1. บทนำ

จากสภาพสังคมปัจจุบันเป็นยุคเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารสนเทศ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเมืองมีผลทำให้ประเทศต่างๆ ในโลกต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันมีความเชื่อมโยงระหว่างกันมากขึ้น ดังนั้นบุคคลหรือคณะบุคคลจะรับตำแหน่งเป็นผู้ปกครองจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประชาชน นโยบายในการปกครองประเทศจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่การที่จะเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงนั้นต้องเป็นการปกครองแบบนี้จึงเป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน และเพื่อ ประชาชน (ปิ่นนคร เจริญชัยพุกษ์, 2561)

การบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2553 กำหนดให้จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมี 4 รูปแบบประกอบไปด้วย (1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (2) เทศบาล (3) องค์การบริหารส่วนตำบล และ (4) ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่กฎหมายกำหนดประกอบด้วยกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา (ธนิต ยืนยง, 2561) ซึ่งจากสภาพปัญหาสถานการณ์ปัจจุบันในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มักปรากฏข่าวในทางลบถูกจับตามองและถูกวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมภายนอกเป็นอย่างมากกว่ามีการทุจริตคอร์รัปชันเกิดความไม่โปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้างระบบการตรวจสอบไม่ทั่วถึง การขาดการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารขาดคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งไม่เป็นผลดีอีกทั้งยังมีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นทั้งในแง่ของภารกิจงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น อยู่ไม่น้อยนั่นหมายความว่า การถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ดำเนินการกิจกำลังถูกท้าทายความสามารถในเชิงการบริหารจัดการให้มีความน่าเชื่อถือและความโปร่งใส รวมทั้งเป็นบทสะท้อนสภาพการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กิตติระวี เลขากุล, 2561) โดยมีปัญหาหลายๆ ปัจจัยหลายด้านอันสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงบริบทหรือสภาพแวดล้อมขององค์กรทั้งปัญหาภายใน

องค์การและปัญหายานนอกองค์การที่มีความซับซ้อนซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหลายประการ เช่น ผู้บริหารและพนักงาน ขาดความรู้ความสามารถ การมีรายได้ไม่เพียงพอใน การบริหารงานตลอดจนประชาชน ขาดความเข้าใจ ขาดการมีส่วนร่วมตลอดจนการใช้ระบบอุปถัมภ์ในการสรรหาลูกจ้างเข้ามาปฏิบัติงานเป็นต้น (วุฒิสาร ตันไชย, 2557) โดยปัญหาเหล่านี้พบมากในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในสังคมเมืองหรือ สังคมชนบททั้งสังคมเมือง เนื่องจากประชาชนเองก็ไม่สนใจและไม่มีความชัดเจนในอำนาจหน้าที่ทางกฎหมาย ส่วนใหญ่จึงเพิกเฉยและละเลยต่อการตรวจสอบและเฝ้าระวังการบริหารจัดการขององค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นที่จะมีผลกระทบทางตรงและทางอ้อมต่อความเป็นอยู่ของคนในชุมชนนั่นเอง ดังนั้นการสร้างการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและความโปร่งใสในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นเป้าหมายสำคัญเพื่อส่งเสริม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีโดยเฉพาะการมุ่งให้ประชาชน และภาคประชา สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมี ประสิทธิภาพ (โกวิทย์ พวงงาม, 2558) ซึ่งจากภารกิจต่างๆ จำนวนมากที่กฎหมายกำหนดซึ่งในปัจจุบันมี ปัญหาในหลายๆ ด้าน เช่น ปัญหาการบริหารงานบุคคล ปัญหาการขาดแคลนบุคลากร สำหรับปัญหาใหญ่เป็น อันดับหนึ่งคือปัญหาด้านความโปร่งใสในการบริหารจัดการหรือการเกิดการทุจริตในการใช้งบประมาณในการ พัฒนาท้องถิ่นโดยปัญหาการคอร์รัปชันโดยปัญหาบางส่วนเกิดจากระบบอุปถัมภ์ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากแก่การแก้ไข ซึ่งจากให้อิสระในการบริหารงานบุคคลดังกล่าวทำให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือข้าราชการพนักงานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมีการใช้อำนาจในการดำเนินการสั่งการออกคำสั่งเกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามดุลยพินิจซึ่งเป็นการเปิดช่องทางแสวงหาประโยชน์จากกระบวนการต่างๆ ใน การบริหารงานบุคคลตั้งแต่กระบวนการวางแผนกำหนดอัตรากำลังการกำหนดตำแหน่งการสรรหาและการ คัดเลือก การบรรจุแต่งตั้ง การประเมินผลการปฏิบัติงาน การให้คุณให้โทษซึ่งในกระบวนการดังกล่าวยากต่อ การตรวจสอบการกระทำการทุจริตของผู้บริหารท้องถิ่นเนื่องจากการกระทำในลักษณะการแลกเปลี่ยน ผลประโยชน์หรือประโยชน์ตอบแทน (ศุภวัฒน์กร วงศ์ธนวุธ และคณะ 2557)

ดังนั้นจากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี” โดยเป็นการศึกษาในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ 1) ด้านปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ โครงสร้างองค์กร คือตัวกำหนดพฤติกรรมของคนในองค์กร 2) ด้านปัจจัย ภายนอกองค์กร ได้แก่ สภาพการเปลี่ยนแปลงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการดำเนินงานขององค์กรมีการนำหลักธรรมาภิ บาลหรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารจัดการการบริหารงานองค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี เพื่อไปสู่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดสู่ความยั่งยืน ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การบริหารจัดการท้องถิ่นของประเทศไทย

การบริหารจัดการท้องถิ่นเป็นแนวคิดทางการบริหารจัดการที่ประกอบด้วยแนวคิดความเป็นประชาธิปไตยการกระจายอำนาจและการบริหารจัดการ (SNV Netherlands Development Organization, SNV East and Southern Africa, 2004; นันธิดา จันทรศิริ, 2558) โดยแนวคิดความเป็นประชาธิปไตยเป็นแนวคิดที่มุ่งสร้างและพัฒนาระบบการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองที่ไม่มีความเป็นประชาธิปไตยไปสู่การปกครองแบบประชาธิปไตยอย่างเป็นกระบวนการ (Powell, Jr. & Powell, 2005) ทำให้เกิดความเป็นอิสระมากกว่าการมีส่วนร่วมแต่จะมีความเป็นอิสระน้อยกว่าการเป็นสังคมของผู้มีอำนาจโดยชอบธรรม และเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่นำไปสู่ระบบการเมือง ซึ่งทำให้แต่ละสังคมเป็นระบบการปกครองที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Samarasinghe, 1994) ซึ่งแตกต่างจากหลักประชาธิปไตยที่ของประชาชนเสรีภาพเสียงข้างมากและนิติธรรม (บุญศรี ยี่หะ, 2552; วิศาล ศรีมหาโร, 2556)

ส่วนแนวคิดการกระจายอำนาจ คือ แนวคิดการโอนหรือขยายการบริการสาธารณะบางเรื่องจากรัฐหรือองค์กรภาครัฐส่วนกลางไปให้ชุมชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นการกระจายอำนาจทางพื้นที่การกระจายอำนาจทางหน้าที่ (Cramer & Persaud, 2004; นันธิดา จันทรศิริ, 2558 ; บุญศรี ยี่หะ, 2555; ดิน ปรัชญพฤทธิ์, 2535; วุฒิสาร ตันไชย, 2557) การกระจายอำนาจการเมืองการกระจายอำนาจการบริหารหรือการกระจายอำนาจการคลัง (Schneider, 2003; White, 2011)

ขณะที่แนวคิดการบริหารจัดการเป็นแนวคิดทางการบริหารที่รวมแนวคิด การจัดการภาครัฐและนโยบายสาธารณะเข้าด้วยกัน (รัชยา ภักดีจิตต์, 2557; ประโยชน์ สังกสิน, 2556; นันธิดา จันทรศิริ, 2558)

2.2 ปัญหาการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย

ผลการศึกษาของวุฒิสาร ตันไชย (2557) แสดงให้เห็นปัญหาการบริการสาธารณะระดับท้องถิ่นของประเทศไทยที่เกิดจากการปกครองท้องถิ่นหลายประเด็น ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1) ปัญหาการมีส่วนร่วมในภาคประชาชน มีสาเหตุมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจ และความสนใจของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่น แม้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปี พ.ศ. 2540 (2540) ฉบับปี พ.ศ. 2550 (2550) และฉบับปี พ.ศ. 2560 (2560) จะมีบทบัญญัติเรื่องสิทธิการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและภาคส่วนอื่น ๆ

2.2) ปัญหาการถ่ายโอนอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรื่องแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2544) เรื่องแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2548) และเรื่องการบังคับใช้แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) (2551) ซึ่งถูกกำหนดโดยอำนาจของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (2542) และฉบับที่ 2 (2550) เป็นการกระจายอำนาจที่ล่าช้าและไม่สอดคล้องกับศักยภาพและความพร้อมทางการบริหารจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.3) ปัญหาการร่วมมือจัดบริการสาธารณะระหว่างองค์กรภาครัฐส่วนกลางองค์กรภาครัฐส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งพบว่า การร่วมมือจัดบริการสาธารณะระหว่างองค์กรภาครัฐส่วนกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดการบูรณาการระหว่างแผนการกระจายอำนาจกับทิศทางการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินทั้งระบบมีการจัดตั้งองค์กรเพื่อความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น การเงินการคลังและการให้เงินอุดหนุน รวมถึงการควบคุมองค์กร ความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากการศึกษา ทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถเขียนเป็นระบบได้ดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และผู้นำชุมชน และประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล โดยกำหนดพื้นที่ศึกษา (purposive sampling) เป็นตัวแทนในการศึกษา จำนวน 6 แห่งโดยเลือกตัวแทนแต่ละ 2 คนจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 36 คน โดยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive random sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

2.1 เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้า ตำรา เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2 พัฒนาเครื่องมือการวิจัยจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒินำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์แล้วจึงนำไปจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ติดต่อกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการศึกษาใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่วิจัยได้เตรียมคำถามไว้ โดยดำเนินการตามขั้นตอนสำคัญ ดังต่อไปนี้

3.1 การนัดหมายและกำหนดวันสัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการประสานกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและกำหนดสัมภาษณ์

3.2 การแนะนำตัวและการสร้างความสัมพันธ์ ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ และชี้แจงก่อนสัมภาษณ์ถึงข้อมูลที่ได้จากผู้ให้สัมภาษณ์จะเป็นความลับไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ โดยจะใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 30-60 นาที

3.3 การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะถามคำถามทีละข้อตามแบบสัมภาษณ์ครบทุกด้าน และผู้วิจัยจะใช้คำถามเพิ่มเติมในประเด็นที่ยังขาดอยู่

3.4 การยุติสัมภาษณ์ ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ และอาจนัดหมายสัมภาษณ์เพิ่มเติมทางโทรศัพท์เพื่อให้ครอบคลุมตามประเด็นที่ศึกษา

4. การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความไว้วางใจทำให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด เพื่อเป็นการเก็บรักษาความลับความปลอดภัย คำถามที่ใช้ต้องไม่คุกคามอารมณ์ ความรู้สึก และ เคารพสิทธิของผู้ให้ ผู้วิจัยจึงทำการพิทักษ์สิทธิของผู้ให้ข้อมูล

5. การตรวจสอบข้อมูล สำหรับการตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อมูล ใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Data Triangulation) คือ การแสวงหาความเชื่อถือได้ของข้อมูลจากแหล่งที่แตกต่างกัน (สุภาวค์ จันทวานิช, 2556) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation)

6. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลในการบันทึกเสียงขณะสัมภาษณ์เมื่อเสร็จสิ้นแล้ว ได้นำมาถอดความแบบคำต่อคำ และจัดกลุ่มประเด็นเนื้อหาให้สอดคล้องกับคำถามตาม วัตถุประสงค์การวิจัย แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีที่เลือกใช้เพื่อ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบพรรณนา (บุษกร เชี่ยวจินดาภานต์, 2561) ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีกระบวนการดำเนินดังนี้

6.1 อ่านทำความเข้าใจและจับประเด็นหลัก จากการจดบันทึกข้อมูลภาคสนาม ที่มาจากการสังเกต การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ การลงภาคสนามในแต่ละครั้ง เพื่อนำประเด็นที่ได้จากทั้งสองวิธีมาเป็นข้อมูลประกอบในการเขียนวิเคราะห์ข้อมูล

6.2 ถอดเทปการสัมภาษณ์เชิงลึกจากเครื่องบันทึกเสียง ผู้ศึกษาทำการถอดเทป อย่างละเอียดแบบคำต่อคำ หลังจากถอดเทปเสร็จ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ศึกษาจะต้องใช้เวลาในการ นั่งอ่านบทสนทนาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อทบทวนประเด็นการสนทนาและทำความเข้าใจ เรื่องราวของผู้ให้ข้อมูลแต่ละบุคคล

6.3 มองหาข้อมูลที่มีความหมายเหมือนกันของข้อมูลแต่ละชุด แยกแยะข้อมูล ของแต่ละบุคคล จากนั้นจัดกลุ่มข้อมูลตามประเด็นหลักที่ตั้งไว้

6.4 นำข้อมูลที่ได้จากการการสังเกต การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการมาประกอบ กับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ที่ผ่านการจัดกลุ่มข้อมูลเรียบร้อยแล้ว เพื่อนำมาวิเคราะห์ ตีความให้มีความเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎีที่นำมาใช้ในบททบทวนวรรณกรรมพร้อมทั้งให้มี ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์คำถามการวิจัยในการศึกษา

4. ผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี โดยสรุปว่า

1.1) ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลกระทบกับเรื่องรายได้และการพัฒนา ซึ่งพบว่าขนาดเล็กจะมีรายได้น้อยจึงมีงบประมาณและบุคลากรตามกรอบอัตราจำกัดน้อยไม่เพียงพอต่อการบริหารงานและพัฒนาพื้นที่ได้ไม่ทั่ว ถึง ซึ่งขณะที่ขนาดใหญ่เกินไปก็มีผลให้การปกครองยากและการบริการไม่ทั่วถึง โดยมีสาเหตุมาจากจำนวนประชากรมาก พร้อมทั้งมีประชากรแฝงโดยเฉพาะชุมชนเมืองหรือใหญ่เพราะมีพื้นที่มากก็อาจมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาหรือกระจายการพัฒนาไม่ทั่วถึง จึงควรกำหนดโครงสร้างของขนาดและหน่วยงาน รวมถึงบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่และจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับขนาดและภารกิจ โดยต้องคำนึงถึงความเป็นตัวแทนของประชาชนในทุกพื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่ห่างไกลในชนบท โดยสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี, ตุลาคม 2564 ได้

แสดงความคิดเห็นว่า “จากขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ผมมองว่าถ้ามีการรวมแล้วความเป็นตัวแทนของประชาชนที่อยู่ในชนบทอาจจะหมดไป เช่น พื้นที่ที่อยู่ห่างไกลอยู่บนเขา มีหลายชาติพันธุ์หมู่บ้านเหล่านี้เมื่อมีการรวมแล้วขนาดโตขึ้น ความเป็นตัวแทนที่ถูกคัดเลือกมา ตัวแทนอยู่บนพื้นราบหมด ความเป็นตัวแทนของหมู่บ้านคนที่อยู่บนยอดเขาอาจจะไม่มีเลยเรื่องความมั่นคงของประเทศอาจต้องพิจารณาใหม่”

1.2) รายได้ของท้องถิ่นในปัจจุบันการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเองยังได้ไม่มาก เพราะสภาพพื้นที่เศรษฐกิจและสังคม และอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติให้สามารถจัดเก็บได้ไม่มาก โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในชนบทหรือกรณีพื้นที่ยังเป็นพื้นที่การเกษตรจะมีฐานรายได้จากการจัดเก็บภาษีน้อย เมื่อรายได้น้อยงบประมาณก็จะน้อยและยังต้องใช้จ่ายในด้านบุคลากร โดยสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี, ตุลาคม 2564 ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ในประเด็นนี้ ผมมองว่า อบต. หลายแห่งมีการจ้างพนักงานมากเกินความจำเป็น จึงเหลืองบประมาณในการพัฒนาน้อยไม่สามารถนำงบประมาณมาพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ตรงตามความต้องการของประชาชนอย่างเต็มที่ที่ต้องได้รับจัดสรรจากรัฐบาลมากกว่า มีผลต่อความเป็นอิสระ จึงควรกำหนดอำนาจหน้าที่ให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดเก็บภาษีได้มากขึ้นมี “จริงๆ ไม่ต้องใหญ่มากไม่ต้องสร้างตึกสูงๆ ความเข้มแข็งไม่เกี่ยวกับองค์กรที่ใหญ่แม้ว่ารายได้น้อยก็ทำให้เข้มแข็งได้ขึ้นอยู่กับการบริหารเก็บได้น้อยถ้าการบริหารดีก็เข้มแข็งได้”

1.3) ความเป็นอิสระองค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจุบันยังถูกควบคุมกำกับดูแลเรื่องกฎ ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องถูกตรวจสอบจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ทำให้รู้สึกว่าการขาดความเป็นอิสระไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง การถ่ายโอนอำนาจของส่วนราชการให้ท้องถิ่นยังเป็นอำนาจซ้ำซ้อนระหว่างภูมิภาค และท้องถิ่นไม่มีระเบียบที่จะไปบริหารจัดการทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี, ตุลาคม 2564 ได้แสดงความคิดเห็นว่า “อบต. หลายแห่งถูกนักการเมืองเข้ามาแทรกแซงมากดดันหรือมาบีบให้ทำนอกเหนือระเบียบต่างๆ ทำให้เกิดปัญหาอย่างมากอย่างไรก็ตามมีบางคนเห็นว่าความเป็นอิสระขององค์การบริหารส่วนตำบลมีมากเกินไป ควรมีการตรวจสอบมากกว่านี้เพราะนักการเมืองต่างคนต่างคิด คิดเอาเอง เข้าข้างตัวเอง ไม่ค่อยยึดถือระเบียบคิดว่ามีอิสระไม่ฟังคนอื่น คิดว่าเป็นเงินของตนเอง และเกิดการคอร์รัปชัน ซึ่งเป็นผลเสียต่อประชาชนและงบประมาณ จึงควรให้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ตามความเหมาะสมถ้าให้อิสระมากเกินไปจะมีเรื่องผลประโยชน์เข้ามาก่อให้เกิดผลเสียเพราะมีทั้งคนดีและคนไม่ดี พร้อมทั้งควรมีมาตรการป้องกันไม่ให้นักการเมืองระดับชาติหรือระดับท้องถิ่นใช้อิทธิพลมากดดันหรือมาบีบให้ทำนอกเหนือระเบียบต่างๆ”

2. ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี โดยสรุปว่า

2.1) ปัญหางบประมาณ มีปัญหาการจัดเก็บเองได้น้อยประกอบกับงบประมาณที่ได้รับจัดสรรก็ไม่สอดคล้องกับภารกิจที่ส่วนราชการถ่ายโอน รวมถึงการบริหารงานของผู้บริหารที่ยังขาดประสิทธิภาพไม่ประหยัดคุ้มค่า ยังมีการจ้างพนักงานจำนวนมากเกินไป รวมทั้งมีการกั้นงบประมาณไว้ก่อสร้างอาคารสำนักงานที่เกินความจำเป็น ในทางตรงกันข้าม ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณมากจะทำให้ผู้บริหารเกิดความโลภ มีการแย่งชิงเข้ามาบริหารในการเลือกตั้งก็จะมีการแข่งขันสูงเกิดการซื้อเสียงในการเลือกตั้ง โดยสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลผู้นำชุมชนในจังหวัดนนทบุรี, ตุลาคม 2564 ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ผมมองว่าท้องถิ่นไหนยังมีงบประมาณมาก การเลือกตั้งยังมีการแข่งขันสูง ทำให้ประชาชนอ่อนแอได้เงินแป็บเดียวแล้วก็หมด รวมทั้งควรกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บภาษีได้มากขึ้น โดยพิจารณาในมิติของขนาดจำนวนประชากรภูมิศาสตร์ของตำบลด้วย นอกจากนั้นควรป้องกันปราบปรามการซื้อสิทธิ์ ขายเสียงเลือกตั้งอย่างจริงจังเพื่อให้ได้คนดีเข้ามาบริหารงบประมาณอย่างแท้จริง”

2.2) ปัญหาจากการสื่อสารที่ไม่ชัดเจนหรือเกิดจากการปิดกั้นการเข้าถึงของประชาชน รวมทั้งยังขาดข้อมูลพื้นฐานในพื้นที่ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานให้เกิดประโยชน์กับประชาชน จึงควรส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานและเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับประชาชน หรือถ้าท้องถิ่นมีเรื่องทุจริตไม่ชอบมาพากล ไม่โปร่งใส ชาวบ้านก็จะใช้ช่องทางสื่อสารได้ค่อนข้างรวดเร็วทันทันที โดยสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลประชาชนในท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี, ตุลาคม 2564 ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ผมมองว่าเมื่อประชาชนไม่รับทราบว่าจะทำอะไรอยู่ก็จะคอยจ้องจับผิด ซึ่งเมื่อก่อนเมื่อก่อนปิดกั้นกันทำอะไรไม่มีการตรวจสอบ ปัจจุบันชาวบ้านมีโทรศัพท์มือถืออะไรไม่เข้าใจจะโทรศัพท์มาสอบถามเจ้าหน้าที่หรือมีเรื่องอะไรจะไปในทางทุจริต ก็จะมีช่องทางโทรศัพท์ไปร้องเรียนในเรื่องที่ไม่โปร่งใสต่อการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล”

2.3) ปัญหาความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์เกิดจากฝ่ายบริหารและสมาชิกสภา ซึ่งเป็นตัวแทนประชาชน มักจะเกิดความขัดแย้งและแย่งชิงผลประโยชน์จากการแข่งขันทางการเมืองในการเลือกตั้งเพื่อเข้ามาบริหารงบประมาณ ยิ่งงบประมาณมากความขัดแย้งด้านผลประโยชน์ยิ่งมากประชาชนก็จะไม่ได้รับผลประโยชน์เท่าที่ควร โดยสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี, ตุลาคม 2564 ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ผู้บริหารท้องถิ่นบางแห่งมักจะใช้เรื่องเงินเข้ามานำหน้าทุกอย่างต้องใช้เงินซื้อทั้งหมด ถ้ามีการลงทุนซื้อเสียงก็ต้องหาผลประโยชน์คืน และต้องการกำไรเกิดการขัดแย้งกัน บางครั้งขัดกันถึงขั้นยิงกัน นอกจากนั้นนักการเมืองระดับชาติมักจะเข้ามายุ่งเกี่ยวกับท้องถิ่นทำให้เกิดการแตกแยกขัดแย้งกัน บางครั้งฝ่ายการเมืองบางคนเข้ามาเพื่อแสวงหาผลประโยชน์อยากอยู่ในตำแหน่งนานๆ พยายามสร้างบารมีสร้างอิทธิพลทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับข้าราชการ นายกอบต. ส่วนใหญ่อยากได้คะแนนเสียงเป็นที่

รักของประชาชน จึงบริหารงานเอาใจประชาชนโดยไม่คำนึงถึงกฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ต่างๆ บางเรื่องทำไม่ได้ก็จะทำให้ได้เพราะมีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารงาน”

2.4) ปัญหาด้านทรัพยากรบุคคลในองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับ 1)ระดับการศึกษา ในปัจจุบันการบริหารงานจึงต้องพึ่งข้าราชการประจำ มีผลให้ข้าราชการประจำมีอำนาจขึ้นเช่นเดียวกับสมาชิกสภาการติดตามข่าวสารการวินิจฉัยตีความไม่สามารถเข้าใจบทบาทหน้าที่และระบบการทำงาน 2) ประสบการณ์ในการทำงาน มีความสำคัญอย่างยิ่ง อาจทำให้การทำงานไม่ประสบความสำเร็จหรือผิดพลาดได้ 3)ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานสมาชิกสภาที่เข้ามาใหม่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และ4)ความรับผิดชอบขาดจิตสำนึกการให้บริการและมีการเลือกปฏิบัติ โดยสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี, ตุลาคม 2564 ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ผู้บริหารรับคนเข้ามาทำงานโดยใช้ระบบอุปถัมภ์ เห็นแก่พวกพ้องเครือญาติมักใช้ระบบเส้นสายรับคนที่ไม่มีความรู้เข้ามาเป็นพนักงานของ อบต. มีผลมาจากการเลือกตั้งอาจได้คนใหม่เข้ามาและไม่มีประสบการณ์การพัฒนาท้องถิ่น ก็จะทำอะไรแบบเดิมๆ ไปก่อนและทำงานไม่คล่องตัว ส่วนสมาชิกสภาที่เข้ามาใหม่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่สมาชิกสภา มักปฏิบัติผิดข้อบังคับ และไม่ใฝ่รู้ไม่ศึกษากฎระเบียบ มักทำตามความเคยชินหรือทำตามแบบที่เคยทำกันมาก่อนโดยไม่รู้ว่าผิดกฎระเบียบหรือไม่อย่างไร”

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี โดยสรุปว่า

3.1) ความซื่อสัตย์สุจริต การทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผลประโยชน์นับว่าเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้นบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีความซื่อสัตย์เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวม

3.2) ความเสียสละ ซึ่งควรสร้างทัศนคติให้บุคลากรมีจิตอาสา เสียสละ และอุทิศตนเข้ามาทำงานเพื่อประชาชน ขณะเดียวกันผู้บริหารต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทุ่มเททำงาน

3.3) การมีส่วนร่วม ผู้บริหารจะต้องบริหารโดยใช้ระบบคุณธรรมให้ความ เสมอภาค ไม่สร้างความแตกแยก ไม่เลือกปฏิบัติเพราะจะทำให้พนักงานเกิดขวัญ และกำลังใจร่วมมือร่วมใจทำงาน

3.4) ความสามัคคี ผู้บริหารจะต้องมีความยุติธรรมในการบริหารงาน การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรม การบริหารงานต้องมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน และจัดกิจกรรมสร้างความปรองดองระหว่างบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างต่อเนื่อง

3.5) ความรับผิดชอบ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และต่อประชาชนหากตนเองหรือผู้ใต้บังคับบัญชาได้กระทำการไม่ดีหรือทำผิดพลาด ต้องออกมารับผิดชอบต่อประชาชนทำให้องค์กรเข้มแข็งได้

3.6) ความเป็นประชาธิปไตย ผู้บริหารต้องเน้นการให้อิสระในการแสดงความคิดเห็นและมีการรับฟังความคิดเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องรับฟังเสียงประชาชน และควรมีการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยตั้งแต่ระดับเด็กนักเรียน เช่น จัดให้มีสถานนักเรียนเพื่อเรียนรู้วิถีประชาธิปไตย เป็นต้น

3.7) การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร บุคลากรต้องให้ความสนใจใฝ่รู้เพื่อรับรู้ข่าวสารและทันต่อเรื่องกฎหมายและระเบียบ เพื่อจะทำให้สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้อง และองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีช่องทางสื่อสารให้เกิดการรับรู้ข่าวสารความต้องการหรือความเดือดร้อนของประชาชน เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการได้ถูกต้องและทันการณ์ตามลำดับ

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1. สรุปและอภิปรายผล

1. สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี มีผลมาจากขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลกระทบกับเรื่องรายได้และการพัฒนา ซึ่งรายได้ของท้องถิ่นในปัจจุบันการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเองยังได้ไม่มาก เพราะสภาพพื้นที่เศรษฐกิจและสังคมและอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติให้สามารถจัดเก็บได้มีไม่มาก พร้อมทั้งความเป็นอิสระองค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจุบันยังถูกควบคุมกำกับดูแลเรื่องกฎ ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องถูกตรวจสอบจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ทำให้รู้สึกว่าการขาดความเป็นอิสระไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของดวงฤทธิ์ เบ็ญจาธิกุลชัยรุ่งเรือง (2564). ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนของกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมที่สำคัญที่สุดนั่นก็คือจะต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนงานพัฒนาท้องถิ่น ในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นโดยมาตรการ สร้างแรงจูงใจปลูกฝังค่านิยมที่ดีเพื่อเชิญชวนประชาชนให้มีส่วนร่วม และผลงานวิจัยของพีระพงษ์ วรภัทร์ธีระกุล (2564) ในเรื่อง ภาวะผู้นำ และวัฒนธรรมองค์การที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.). ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมด้านภาวะผู้นำที่มุ่งเน้นในการทำงาน และการปลูกฝังสร้างค่านิยม จะส่งผลต่อบุคลากรซึ่งสามารถรับรู้วิธีการทำงาน ที่เป็นประโยชน์ต่อองค์การอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคตตามลำดับ

2. ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี มีผลมาจาก 1) ปัญหางบประมาณ ในการจัดเก็บเองได้น้อยประกอบกับงบประมาณที่ได้รับจัดสรรก็ไม่สอดคล้องกับภารกิจที่ส่วนราชการถ่ายโอน 2) ปัญหาจากการสื่อสารที่ไม่ชัดเจนหรือเกิดจากการปิดกั้นการเข้าถึงของประชาชน 3) ปัญหาความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์เกิดจากการแข่งขันทางการเมืองในการเลือกตั้งเพื่อเข้ามาบริหารงบประมาณยิ่งงบประมาณมาก 4) ปัญหาด้านทรัพยากรบุคคล โดยใช้ระบบอุปถัมภ์เห็นแก่พวกพ้องเครือญาติคนที่ไม่มีความรู้เข้ามาเป็นพนักงานท้องถิ่น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของพีระพงษ์ กนกเลิศวงศ์ และธนสุวิทย์ ทับทิมธัญรักษ์ (2563) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการปกครอง

ส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่าทิศทางและแนวโน้มในการบริหารปกครองท้องถิ่นในอนาคต มีผลมาจากด้านกลยุทธ์ และรองลงมาตามลำดับ คือ ด้านบุคลากร ด้านทักษะ ด้านโครงสร้าง ด้านรูปแบบการบริหารด้านระบบ และด้านค่านิยมร่วมตามลำดับ พร้อมทั้งผลงานวิจัยของนฤมล เพ็ญศิริวรรณ (2562). ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภายในองค์กร ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านมาตรฐานในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ และด้านความรู้สึผูกพันต่อองค์กร ปัจจัยภายนอกองค์กร ประกอบด้วย ด้านสภาวะการเปลี่ยนแปลงในยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้านความคาดหวังของคนในพื้นที่ ด้านการร่วมมือกันทำงานระหว่างเทศบาลกับ ประชาชน และด้านการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วลินเนศวร์ ธีรการณวงศ์ (2562) ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของเทศบาลตำบลในจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านกระบวนการภายในด้านผลลัพธ์การดำเนินการ และด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของเทศบาลตำบลในจังหวัดนนทบุรี

3. แนวทางการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ที่จะต้องนำไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลในการทำงานดังนี้ 1) ความซื่อสัตย์สุจริต ต้องมีความซื่อสัตย์เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวม 2) ความเสียสละมีจิตอาสา เสียสละ และอุทิศตนเข้ามาทำงานเพื่อประชาชน และขณะเดียวกันผู้บริหารต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทุ่มเททำงาน 3)การมีส่วนร่วมให้ความ เสมอภาค ไม่สร้างความแตกแยก ไม่เลือกปฏิบัติเพราะจะทำให้พนักงานเกิดขวัญและกำลังใจร่วมใจทำงาน 4)ความสามัคคี จะต้องมีความยุติธรรมในการบริหารงานมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน 5)มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และต่อประชาชน 6) ความเป็นประชาธิปไตย ต้องรับฟังเสียงประชาชน และ7)การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยจะต้องมีช่องทางสื่อสารความต้องการหรือความเดือดร้อนของประชาชน เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาคือหรือตอบสนองความต้องการได้ถูกต้องและทันการณ์ตามลำดับ โดยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอภิษฎา ศรีเครือดัง นภัทร์ แก้วนาถ ธนู ทดแทนคุณ และลัดดา แพรภักดิ์พิศุทธ (2563) ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความโปร่งใส ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในทศวรรษหน้า ผลการวิจัยพบว่า การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในทศวรรษหน้า มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสาร ด้านการประสานงาน ด้านการสร้างความร่วมมือ ด้านการกำกับดูแล และด้านการโน้มน้าวใจตามลำดับ

5.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรกำหนดโครงสร้างของขนาดและหน่วยงานรวมถึงบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมโดยเฉพาะภารกิจที่ราชการส่วนกลางถ่าย โอนให้องค์การบริหารส่วนตำบลควรจะต้องโอนงบประมาณให้สอดคล้อง อีกทั้งควรมีมาตรการป้องกันนักการเมืองระดับชาติเข้ามาแทรกแซงหรือใช้อิทธิพลกับท้องถิ่นเพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเป็นอิสระในการบริหาร

จัดการท้องถิ่นมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนมากยังขาดประสิทธิภาพ ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน จึงควรส่งเสริมให้นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มาใช้ในการบริหารจัดการท้องถิ่น เพื่อป้องกันและปราบปรามการแสวงหาผลประโยชน์ที่ส่งผลต่อการซื้อสิทธิ์ขายเสียงเลือกตั้ง และส่งเสริมให้เห็นประโยชน์ของการมีส่วนร่วมประชาชนว่าจะเกิดประโยชน์แก่ตนเองและท้องถิ่นอย่างแท้จริง

3. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้ เพื่อวางแผนกำหนด นโยบายการพัฒนาการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบริหารทั่วไป การบริหารการคลัง และการพัฒนาบุคลากร รวมทั้งเสนอ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความโปร่งใสในการบริหารงานเพื่อเป็นแบบอย่างในการบริหารจัดการที่ สุจริตปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อหาข้อเปรียบเทียบผล การศึกษาในอนาคตต่อไป

2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยในประเด็นอื่นอาจมีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบต่อไปในอนาคต

3. ควรศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ โดยจัดกลุ่มตัวแปรใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อให้เกิดผล ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งการเพิ่มกลุ่มประชากรที่ใช้ในการสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมหลากหลายกว่าเดิม เพื่อให้ทราบข้อมูลรวมทั้งมุมมองต่าง ๆ มากยิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กิตติธวัช ภูเขากุล. (2561). ธรรมชาติของวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการของเทศบาลใน เขตภาคใต้ของประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐ และภาคเอกชน. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ดวงฤทธิ เบ็ญจาทิกุลชัยรุ่งเรือง. (2564). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนของ กรุงเทพมหานคร. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ, 6(3), 76-91.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ. (2535). ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- นฤมล เพ็ญศิริวรรณ. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดนนทบุรี. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 6(10), 2641-2658.

- นันธิดา จันทรศิริ. (2558). ธรรมชาติของระดับท้องถิ่น: มุมมองด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่น. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี**, 7(2), 95-117.
- บุญอริ ยี่หะ. (2552). **ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- บุษกร เชี่ยวจินดาภานต์. (2561). เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา. **วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ**. 13(25), 103-118.
- ประโยชน์ ส่งกลิ่น. (2556). การบริหารรัฐกิจยุคหลังสมัยใหม่: แนวคิด ทฤษฎีและการนำไปปฏิบัติ. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- ปณณธร เขียวชัยพุกฤษ. (2561). ทิศทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในอนาคต. **วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์**, 3(2), 183-196.
- ธนิต ยืนยง. (2561). การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก. **วารสารมหาจุฬานาครทรรศ**, 5(2), 119 - 135.
- พีระพงษ์ วรภัทร์ธะกุล. (2564). ภาวะผู้นำ และวัฒนธรรมองค์การที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.). **วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. 7(2), 60-71.
- พีรพงศ์ กนกเลิศวงศ์ และธนสุวิทย์ ทับทิมรักษ์. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี. **วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์**, 5(1), 109-121.
- รัชยา ภักดีจิตต์. (2557). **ธรรมชาติของการบริหารภาครัฐและภาคเอกชน** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒิสาร ตันไชย. (2557). **การกระจายอำนาจและประชาธิปไตยในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- วิศาล ศรีมหาโร. (2556). **สังคมวิทยาการเมืองการปกครอง** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทองวสินเนศวร์ อีกรารุณวงศ์. (2562). การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของเทศบาลตำบลในจังหวัดนนทบุรี. **รัฐประศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต**, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- ศุภวัฒนากร วงศ์ธนวิสุ, ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์, พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์, ลิลี่ โกศัยยานนท์, หกวน ชูเพ็ญ, และธัชเฉลิม สุทธิพงษ์ประชา. (2557). **การปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นตาม กระบวนทัศน์แห่งการบริหารกิจการสาธารณะแนวใหม่**. ขอนแก่น: วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อภิษฎา ศรีเครือดัง นภัทร์ แก้วนาค ธนุ ทดแทนคุณ และลัดดา แพรภัทรพิศุทธ. (2563). รูปแบบการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความโปร่งใส ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในทศวรรษหน้า. **วารสารศิลปศาสตร์ราชชมงคลสุวรรณภูมิ**, 2(1), 341-356.

- Cramer, W., & Persaud, P. (2004). **Decentralization and local government in the Caribbean.** n.p.: National Democratic Institute for International Affairs (NDI).
- Powell, Jr., G. B., & Powell, E. N. (2005). **Democratization briefing paper.** n.p.: College Board.
- SNV East and Southern Africa. SNV Netherlands development organization. (2004). **Strengthening local governance: Finding quality advisory approaches.** Nairobi, Kenya: Organization.
- Samarasinghe, S. W. R. de A. (1994). **Democracy and democratization in developing countries.** Boston, Massachusetts: Department of Population and International Health, Harvard School of Public Health.
- Schneider, A. (2003). Decentralization: Conceptualization and measurement. **Studies in Comparative International Development, 38**(3), 32-56
- White, S. (2011). **Government decentralization in the 21st century: A literature review.** Washington, D. C.: Center for Strategic and international Studies (CSIS).